

מחווה לפינה באוש

פינה באוש עבורי היא דמות להשראה.

היא ידעה לעשות עם הגוף, החלל והמוסיקה משהו גדול מהחיים.

יוצרת שעקרה את החנופה והצביעות מהיצירה, שכרכה יופי וכאב, ובדקה את גבולות היכולת האנושית, הפיזית והנפשית, והתמקדה ברוע האנושי אל מול החמלה האנושית.

מותה עורר בי דחף להנציחה על גבי צילום החלק הפנימי של מעטפות מכתביו של סבי (אבי אמי), שאת דיוקנו מעולם לא זכיתי לראות. לפי סיפורי אמי, אביה היה רזה, גבוה, רוחני מאוד ועל פניו ארשת של סבל. המעטפה מסמנת את חלל ההתרחשות של חייו, ואת סופם באחד הכבשנים, או סתם ככה, מוות מרעב ומחלה באחד ממחנות ההשמדה שעדיין לא גיליתי מי? והיכן הוא?

ופינה באוש שנולדה שם ... שהעלתה למודעות את הכאב והחרטה של הגרמנים בני הדור השני, משום מה דומה לו, לסבא שלי בדמיוני הפרוע.